

højest udgør $\frac{1}{6}$ af Varenes Værdi, og nu skal det i den Sammenhæng være saaledes, at en Husmand køber toldpligtige Varer for ca. 240—250 Kr. om Aaret. Vi vide allesammen, at det er omtrent en Husmands hele Løn, og at hans daglige Livsfornödenheder: Brød, Kød, Flæsk, Husly osv., ere toldfri. De ville da forstaa, at der er smurt temmelig tykt paa, naar man siger, at Husmanden kan tjene saa mange Penge. Nej! Resultatet af denne Lov vil sikkert blive, at Husmanden vil kun tjene 1 eller højst 2 Kr. og allerhøjest svare 3—4—5 Kr. i Toldskat aarlig. Det er altsaa en ren og skær Overdrivelse. Det ærede Medlem for Slagelse udtalte, at han paa ti Minutter kunde gennemskue Folks toldpolitiske Tankegang. Det var meget sagt. Han er da ved at overgaa de Røntgen'ske Straaler. Jeg synes, han har sat sig selv op paa en Piedestal ved saaledes at fremhæve sig selv. Bedre var det, om han kunde give nogle saglige Argumenter. Men det har han ikke gjort. Han siger, at han taler som i en Telefon, jeg mener i en Fonograf. Den er for saa vidt forskellig fra Telefonen, som man deri kan bevare det ærede Medlems Taler. Og jeg vil sige til det ærede Medlems Vælgere i Slagelse, at de have faaet et godt Arkiv. De kunne nu gaa hen og høre, at deres Rigsdagsmand staar 10—20 Aar tilbage i Udvikling paa Toldomraadet. Hele Verden gaar nu i toldbeskyttende Retning. I England, som det ærede Medlem stadig henviser til, lægger man i disse Dage stærk Told paa, og naar han hævder det Standpunkt, han hævder, er det simpelthen kun, fordi han ikke er fulgt med i Udviklingen. Han siger her over for sine politiske Meningsfæller: „Jeg har ikke svigtet; jeg staar paa mit gamle Standpunkt.“ Det er Tiden, der er løben fra det ærede Medlem. Vi ere komne ind i en anden Tid, som det ærede Medlem ikke har taget i Betragtning. Vi have faaet vort Jærnbaneanet og vor Dampskibsfart udviklede, som har bevirket, at vi ere komne Udlandet nærmere. Det er en Grund. Og en anden Grund er, at alle andre Lande ere gaaede til Beskyttelse. Men det er det, som det ærede Medlem ikke er blevet opmærksom paa. Og saa er han bleven staaende ved det gamle. Han har ikke svigtet, men Tiden har svigtet ham og er løben fra ham. Naar man hører disse mange Udtalelser fra forskellige Sider, ser jeg godt, at Spørgsmaalet Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse endnu ikke er klaret. Jeg hører

udtale, at i samme Forhold som man beskytter Varen, stiger den i Pris, men det er ikke rigtigt. Beskyttelsen er kun et Værn, for at Erhvervet kan blive udført her i Landet, og det behøver ikke at medføre nogen Prisforhøjelse. Jeg skal give Dem nogle Eksempler. Jeg har allerede nævnt adskillige i den Piece, jeg har omdendt, hvoraf man ogsaa kan se dette. Jeg skal saaledes nævne Tvistlærred. Der svares 6 Øre i Told pr. Pd. Bomuld, men 25 Øre pr. Pd. Tvistlærred. De se nok hvorfor? Det er for at værne om, at den danske Arbejder kan faa Fortjenesten ved at lave Bomuld til Tvistlærred. Vi opnaa derved to Goder, dels at Arbejderne faa en Fortjeneste, og dels at den Kapital, deres Arbejde indbringer, maa blive her i Landet. Jeg har ogsaa nævnt Halm, som indføres frit til Danmark, medens der er Told paa Halmfletning; derved opnaas, at Arbejderen tjener ved sit Arbejde med at omdanne Halmen til Maatter og Simer. Hvis denne Beskyttelse ikke havde været, vilde Arbejdet være blevet udført i Udlandet. Og saaledes gaar det over hele Linien. Der er større Told paa færdige Maskiner end paa Kul og Jærn. Selvfølgelig bevirker dette, at de danske Smede faa denne Fortjeneste, og den danske Stat beholder de Penge, som hans Arbejde indeholder. Det samme er Grunden, hvorfor Tyskland søger at lægge en fast Told paa Heste og paabyder 6 Ugers Karantæne. Det er, fordi deres Statsøkonomer se, at der for Heste gaar 10—12 Millioner aarlig til Danmark. De lægge saa Told paa og opnaa derved to Goder, dels at de skaffe deres Landmænd større Indtægt ved Salg af Heste, og dels at de Millioner, som tidligere gik til Danmark, nu blive i Tyskland, idet de selv ere i Stand til at frembringe disse Heste. Vi have sendt en Del Gartnervarer over til Amerika. En skønne Dag gik det op for Amerika, at de fik for saa og saa mange Tusinde Kr. fra Danmark. De kunne selv drage dem op af Amerikas Jord, saa lagde de Told paa Gartnersager, og Resultatet blev, at nu sende vi ikke en Stump mere til Amerika. Men alle de Herrer ville kunne forstaa, at Amerika opnaar to Goder, det første er, at der skaffes Erhverv til Amerikas Arbejdere, og det andet, at de Kapitaler, der tidligere sendtes til Danmark, gaa nu ind i deres egen Lomme. Det grænser nok til Smaalighed, hvad man har gjort i vore Nabolande for at beskytte Landets Børn. Jeg skal blot nævne en Ting, nemlig, hvorledes Sverige